

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2024 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

zażalenia skazanego K. O.

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 18 marca 2024 r., w sprawie II AKa 228/22,

o odmowie przyjęcia osobistej kasacji skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 228/22;

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

[PGW]

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2024 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo procesowe skazanego, które należało potraktować jako osobiście sporządzoną przez niego kasację. Pismo to przekazano do Sądu Apelacyjnego w Łodzi według właściwości celem nadania mu właściwego biegu. Zarządzeniem z dnia 18 marca 2024 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie o sygn. akt II AKa 228/22, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 czerwca 2023 r. (sygn. akt II AKa 228/22), wniesionej przez skazanego K. O.. Podniósł, że wyznaczony skazanemu

obrońca z urzędu sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji. Odpis opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji wraz z pouczeniem o prawie do złożenia w terminie 30 dni kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę lub radcę prawnego, został doręczony skazanemu 1 lutego 2024 r. Skoro jednak skazany mimo pouczenia nie złożył w terminie kasacji sporządzonej i podpisanej przez podmiot fachowy, należało zarządzić odmowę przyjęcia tej skargi.

Na to zarządzenie zażalenie złożył osobiście skazany K. O., podnosząc, że nie rozumie, dlaczego jego obrońca występujący przed sądem odwoławczym oświadczył po uprawomocnieniu się wyroku, iż już nie jest jego obrońcą. Pismo skazanego powinno być honorowane i uznane za kasację, gdyż istnieją podstawy do wniesienia kasacji – zwłaszcza z uwagi na zmianę składu sędziowskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie. W pierwszej kolejności przypomnieć trzeba, że kasacja dla swojej prawnej skuteczności, musi być sporządzona i podpisana przez adwokata lub przez radcę prawnego.

Zgodnie z art. 84 § 2 k.p.k., wyznaczenie obrońcy z urzędu nakłada na niego obowiązek podejmowania czynności procesowych do prawomocnego zakończenia postępowania. Dlatego skazanemu został wyznaczony specjalnie obrońca z urzędu do sporządzenia i podpisania kasacji – jednak z art. 83 § 3 k.p.k. wynika, że obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym powinien sporządzić i podpisać kasację albo poinformować na piśmie sąd, iż nie stwierdził podstaw do jej wniesienia. W niniejszej sprawie wyznaczony skazanemu obrońca z urzędu sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji. Nie zlikwidowało to jednak istnienia przymusu adwokacko-radcowskiego – nadal, co wynika z art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Innymi słowy, ustawowy wymóg sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata oznacza, że adwokat musi być autorem skargi kasacyjnej.

Opinia o braku podstaw do wniesienia kasacji jest autonomiczną decyzją obrońcy lub pełnomocnika i sąd nie ma instrumentu prawnego do przymuszenia

przedstawiciela procesowego do sporządzenia i podpisania kasacji. obrońca z urzędu w swej decyzji co do istnienia podstaw do wniesienia kasacji zachowuje pełną autonomię, dlatego stanowisko to jest dla sądu wiążące. W Kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby sąd do „przymuszenia” obrońcy z urzędu do sporządzenia i wniesienia kasacji, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić stronie innego obrońcę z urzędu (pełnomocnika) w sytuacji, gdy dotychczasowy obrońca - bądź pełnomocnik - rzetelnie wykonał swój obowiązek, a strona nie zgadza się z tą opinią. W tej sytuacji brak prawnych podstaw do wyznaczenia skazanemu K. O. kolejnego obrońcy z urzędu (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 grudnia 2021 r., V KZ 62/21, LEX nr 3322221; z dnia 20 września 2017 r., II KZ 21/17, LEX nr 2376890*). Skazany K. O. został pouczone o tym, że miał obowiązek złożyć we wskazanym terminie kasację sporządzoną i podpisaną przez podmiot fachowy. W tej sytuacji zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi było prawidłowe. Skoro w określonym terminie skazany złożył kasację, która nie została sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego, to zaskarżonym zarządzeniem prawidłowo odmówiono jej przyjęcia.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[PGW]

[ms]